

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Victor Boico, Ghenadie Plămădeală,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Săli Radu, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2022, în privința inculpatului

Mînzat Valerian XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> 23.11.2020 - 24.05.2021,
<i>instanța de apel:</i>	14.06.2021 - 01.02.2022,
<i>instanța de recurs:</i>	23.05.2022 - 13.07.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 24 mai 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Mînzat Valerian a fost condamnat în baza art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de a exercita profesia de avocat pe un termen de 5 ani, și art. 326 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs real de infracțiuni, i-a fost stabilită pedeapsă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de a exercita profesia de avocat pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătorei Chișinău din 07.05.2015, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 11 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și funcții de conducere în domeniul privat, precum și de a exercita profesia de avocat pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 24.05.2021, cu includerea termenului de închisoare executat de la 26.05.2017 până la 24.05.2021.

De la inculpat s-a confiscat în proprietatea statului, contravaloarea mijloacelor bănești în sumă totală de 264.890 lei (adică 200.000 lei și 3000 euro, cu echivalentul a 64.890 lei, la momentul comiterii infracțiunii), rezultați în urma comiterii infracțiunilor.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Mînzat Valerian, având calitatea de reprezentant al S.A. „Moldovagaz” în baza procurii nr. 09-27 din 18.11.2013, fiind împuternicit de a reprezenta interesele societății în instanțele de judecată ale Republicii Moldova, adică fiind o persoană care lucrează pentru o organizație comercială, căruia în societatea indicată i-au fost acordate, provizoriu, prin încredințare, anumite drepturi prevăzute de legislație pentru reprezentantul reclamantului, manifestând o conduită nedemnă și contrară intereselor societății reprezentate, în exercițiul împuternicirilor a pretins de la Gaina Dmitrii mită sub formă de bani ce nu i se cuvin, în mărime de 200.000 lei, pentru a nu se prezenta la ședința de judecată din 04 noiembrie 2014, cu scopul de a fi scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată în cauza civilă intentată la acțiunea S.A. „Moldovagaz” împotriva Î.I. „Dmitrii Gaina” privind încasarea datoriei în sumă de 552037,68 lei.

În continuare Mînzat Valerian, acționând conform planului elaborat, la 15 mai 2014, ora exactă nu a fost posibil de stabilit, aflându-se în biroul său de serviciu, situat pe adresa XXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX, XXXX, a primit de la Gaina Dmitrii prima tranșă din suma pretinsă în mărime de 100.000 lei.

Ulterior, după intrarea în vigoare a hotărârii Judecătorei Botanica din 04.11.2014, privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de S.A. „Moldovagaz” împotriva Î.I. „Dmitrii Gaina”, la 17 decembrie 2014, ora exactă nu a fost posibil de stabilit, aflându-se la domiciliul lui Gaina Dmitrii, situat în XXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX, conform înțelegerii prealabile, a primit a doua tranșă din suma pretinsă, în mărime de 100.000 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca luare de mită, adică pretinderea și primirea, personal, de către o persoană care lucrează pentru o organizație comercială, de bunuri sub formă de bani, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercițiul funcției sale, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari.

Tot el, continuându-și acțiunile infracționale, în perioada de timp a lunii decembrie 2016, data și ora exactă nefiind posibil de stabilit, aflându-se în parcul „Valea Trandafirilor” din mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, prevalându-se de calitatea sa de avocat, pentru a oferi credibilitate, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Curții de Apel

Chișinău, personal a pretins și primit, pentru sine și pentru alte persoane, de la Gaina Dmitrii bani care nu i se cuvin în sumă de 3000 euro (ceea ce conform cursului oficial BNM pentru acea zi au constituit echivalentul sumei de 64.890 lei), în schimbul căreia susținea că va influența persoanele cu funcție de demnitate publică din cadrul Curții de Apel Chișinău, care examinau cauza civilă intentată la cererea S.A. „Moldovagaz” împotriva Î.I. „Dmitrii Gaina” privind încasarea datoriei în sumă de 552.037,68 lei, pretinzând că îi va determina să adopte o decizie de casare a hotărârii instanței de fond și de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de S.A. „Moldovagaz”.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 326 alin. (1) Cod penal, ca trafic de influență, adică pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina integral, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, vinovăția lui fiind dovedită și prin probe administrate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile 7, 61, 75 Cod penal, că infracțiunea prevăzută la art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 10 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani, iar cea de la art. 326 alin. (1) Cod penal - cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Referitor la posibilitatea aplicării pedepsei alternative sub formă de amendă în privința inculpatului se atestă că prin sentința Judecătorei Chișinău din 09.06.2017, inculpatul a fost condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, la amendă în mărime de 3750 unități convenționale, ce constituie 75.000 lei.

Potrivit informației nr. 176s-259/2017 15.03.2021, eliberată de executorul judecătoresc Stoian Grigore, spre executare silită se află documente executorii privind încasarea de la Mînzat Valerian în beneficiul statului a amenzii în sumă de 75.000 lei, însă acesta nu a întreprins măsuri în vederea achitării parțiale sau totale a obligațiunilor stabilite în documentele executorii.

Deși Curtea Europeană în jurisprudența sa s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, §104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*), aplicarea pedepsei alternative sub formă de amendă în privința inculpatului ar avea un caracter iluzoriu.

Or, fiindu-i aplicată pedeapsă alternativă sub formă de amendă prin sentința Judecătorei Chișinău din 09.06.2017, inculpatul nu a întreprins nici o măsură până la momentul actual în vederea executării totale sau parțiale a pedepsei stabilite.

Deci, pentru comiterea infracțiunilor săvârșite în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa cu închisoare.

Totodată, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă sub formă de închisoare prevăzute de lege, în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiind de la 3 ani și 4 luni până la 4 ani și 8 luni, iar pentru infracțiunea prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal, noile limite, determinate inclusiv în raport cu prevederile art. 70 alin. (2) Cod penal, constituie de la 3 luni până la 3 ani și 4 luni.

Astfel, fiind stabilit că inculpatul a comis două infracțiuni grave, anterior a fost condamnat pentru comiterea a două infracțiuni, una dintre care este similară cu infracțiunile săvârșită în speță, la moment execută pedeapsă cu închisoare, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante sau agravante, că a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, cu stabilirea unor noi limite ale pedepsei, instanța a conchis ca fiind echitabilă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal aplicarea unei pedepse de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de a exercita profesia de avocat, pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 326 alin. (1) Cod penal - 2 ani închisoare.

3. Avocata Brașoveanu Renata a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă, cu reducerea a 1/4 din limitele minime aplicabile.

Apelanta a invocat că recunoașterea vinovăției, repararea benevolă a pagubei pricinuite, căința sinceră, colaborarea cu organul de urmărire penală pentru stabilirea adevărului, în sensul de dare a declarațiilor, constituie în mod incontestabil circumstanțe ale cauzei care, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, atenuază răspunderea penală.

Or, în contextul împrejurărilor în care au fost comise infracțiunile și a circumstanțelor ce caracterizează personalitatea inculpatului, executarea reală a pedepsei cu închisoarea ar semnifica implicarea inculpatului într-un mediu carceral pe o perioadă îndelungată, care ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia și societății, prin crearea dificultăților de resocializare a condamnatului.

Mai mult, faptul că inculpatul este la o vârstă relativ tânără, aflarea acestuia în detenție ar prezenta riscul dăunării integrității fizice și morale a acestuia, iar aflarea lui în mediul carceral, executând pedeapsa în baza altei sentințe, a constituit o experiență în măsură să îl facă să simtă și să înțeleagă restricțiile și lipsurile presupuse de privarea de libertate, precum și să-l determine să reevalueze caracterul acțiunilor sale.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, mai favorabile și corecte.

Apelantul a indicat că în speță nu au fost aplicate corect prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, a avut statut de bănuț, învinuit și inculpat ca persoană juridică cu statutul de avocat și nu de persoană fizică, după cum a fost condamnat de instanța de fond.

Motivarea și aplicarea pedepsei în baza art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal cu închisoare pe un termen de 4 ani este neîntemeiată și neargumentată, fiind aplicată eronat și superficial legea, pedeapsa fiind incorectă, or, legea prevede și o pedeapsă mai blândă cu amendă în mărime de la 4350 la 6350 unități convenționale.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2022, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Mînzat Valerian, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală.

Lui Mînzat Valerian, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 4500 unități convenționale, ce constituie 90.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de a exercita profesia de avocat, pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul total al pedepselor stabilite, inclusiv prin sentința Judecătorei Chișinău din 07.05.2015, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă cu 9 ani închisoare, cu amendă în mărime de 4500 unități convenționale, ce constituie 90.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de a exercita profesia de avocat, pe un termen de 5 ani, începând din 01.02.2022, cu includerea perioadei pedepsei executate de la 26.05.2017 până la 01.02.2022.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că art. 326 alin. (1) Cod penal, la data comiterii infracțiunii - decembrie 2016 prevedea în calitate de pedeapsa cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau închisoare de până la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsea cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal se atribuia, la momentul comiterii infracțiunii, la categoria celor mai puțin grave.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Or, inculpatul a comis infracțiunea în decembrie 2016, iar din momentul săvârșirii faptei și până la data adoptării prezentei decizii au trecut mai mult de cinci ani, cursul prescripției nefiind suspendat.

Conform art. 389 alin. (4) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă: 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal și în cazurile prevăzute în art. 89 alin. (2) lit. a), b), c), e), f) și g) Cod penal; 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 Cod penal sau al expirării termenului de prescripție.

Astfel, Mînzat Valerian recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal, urmează a fi liberat de pedeapsă penală pe motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Totodată, infracțiunea prevăzută de art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii - 17.12.2014, făcea parte din categoria infracțiunilor grave și se pedepsea cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 10 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani.

Astfel, instanța de fond nu a stabilit careva circumstanțe atenuante sau agravante în privința inculpatului, totuși instanța de apel a reținut că la urmărirea penală, în instanțele de fond și de apel, acesta a recunoscut vina pe deplin, contribuind astfel la stabilirea tuturor circumstanțelor în termeni restrânși și la examinarea cauzei în termeni rezonabili. Respectiv, urmează a fi reținută în sarcina inculpatului circumstanța atenuantă prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal - contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Potrivit art. 75 Cod penal, conform căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Deci, în cazul în care inculpatul și-a recunoscut pe deplin vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate și s-a căit sincer, reeducarea și corectarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei alternative închisorii, prevăzută la art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, sub formă de amendă.

Or, prima instanță a aplicat o pedeapsă prea aspră, care nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod penal și care nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Astfel, lui Mînzat Valerian, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, urmează a-i aplica pedeapsa cu amendă în mărime de 4500 unități convenționale, ce constituie 90.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de a exercita profesia de avocat, pe un termen de 5 ani.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Săli Radu, declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul invocă că instanța de apel nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii și după

consumarea infracțiunilor, de personalitatea acestuia, pronunțând o hotărâre neîntemeiată în partea aplicării pedepsei cu amendă.

Instanța de apel nu și-a motivat soluția de aplicare a amenzii, greșit concluzionând că corectarea inculpatului este posibilă fără izolare de societate pentru comiterea infracțiuni prevăzute la art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, în situația în care acesta concomitent execută pedeapsa cu închisoare pentru comiterea altor infracțiuni.

Mai mult, instanța de fond a verificat deja posibilitatea aplicării pedepsei alternative cu amendă și justificat a conchis că unica soluție corectă la capitolul individualizării pedepsei, este cea cu închisoarea.

Aplicarea pedepsei alternative sub formă de amendă în privința inculpatului ar avea un caracter iluzoriu, or, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău din 09.06.2017 la amendă, nu a întreprins nici o măsură până la momentul actual în vederea executării totale sau parțiale a pedepsei stabilite. Astfel, pentru comiterea infracțiunii prevăzută la art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa cu închisoare.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care lipsește critica privind soluția pe art. 326 alin. (1) Cod penal (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (4) Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea

categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Conform prevederilor art. 84 alin. (1)–(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză.

Prin urmare, în circumstanțele în care inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, dar a recunoscut vina și a contribuit activ la descoperirea ei, în rechizitoriu fiind indicat că: „În conformitate cu prevederile art. 77 Cod penale, circumstanțe care agravează învinuirea adusă lui Mînzat V. nu s-au stabilit”, ori, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 - Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*), instanța de apel întemeiat a concluzionat ca fiind oportună aplicarea pedepsei cu amendă inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței e apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor

incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Totodată, în recursul declarat, prin care s-a solicitat casarea *totală* a deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond, lipsește cu desăvârșirea critica, în fapt și drept, în raport cu soluția pe art. 326 alin. (1) Cod penal, ce denotă o poziție absolut neclară și divergentă a recurentului în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei de pe rol, în aspectul vizat, recursul fiind lipsit de orice suport legal în acest sens.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2022, în privința inculpatului Mînzat Valerian XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 12 august 2022.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Victor Boico

Ghenadie Plămădeală